

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 jutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, 1. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežalostno pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik konsorcijskega lista „Edinosti“ — Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadruge s omejenim poročkom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24—
za pol leta 12—
za tri mesece 6—
za nedeljsko izdajo za celo leto 260

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglaš se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglaš trgovcev in obrtnikov mm po 10 vln. Osmrtice, zahvale, poslanice, oglaš dežurnih zavodov mm po 20 vln. Oglaš v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljna vrsta 2—

Mali oglaš po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglaš sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročnik in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštahranilni račun št. 841.65

Pregled najnovejših dogodkov.

Italijanska fronta. — Pri Oslavju smo zavzeli del tamkajšnjih sovražnih postojank in ujeli 1197 mož, 45 oficirjev in uplenili dve strojni puški. Živahnije bojno delovanje na več drugih točkah soške fronte. Italijanski približevalni poizkusi odbiti.

Balkansko bojišče. — Dogovori glede predaje orožja črnogorske armade so bili včeraj ob 6 zvečer podpisani. Razoroževanje Črnogorcev se gladko nadaljuje.

Ruska bojišča. — Nobenih posebnih dogodkov.

Zapadno bojišče. — Napadi Francozov v svrhu reokupacije izgubljenih jarkov pri Neuville odbiti. Akcije nemških letal.

Turška bojišča. — Pri Felahie v Iraku sovražnik ni obnovil napadov. Pri Kute-lamari topovski boj. — Na Kavkaški fronti razven prask na desnem krilu nič važnega.

Razno. — Črnogorski ministrski predsednik Mijušković odpotoval v Lyon.

Z avstrijsko-italijanskega bojišča.

DUNAJ, 26. (Kor.) Uradno se objavlja: 26. januarja 1916, opoldne.

Ob goriškem predmestju so zasedle naše čete v boji pri Oslavju del tamkajšnjih sovražnih postojank. Pri tem smo ujeli 1197 mož, med njimi 45 oficirjev in uplenili dve strojni puški. Tudi na več drugih točkah soške fronte se je bojno delovanje povečalo. Napadi in približevalni poizkusi Italijanov proti Podgori in gori sv. Mihela in proti našim postojankam vzhodno Tržiča so bili odbiti. Naši letalci so obmetali z bombami nastanišča in skladišča sovražnika v Borgu in Ali. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Poročilo Cadorne.

DUNAJ, 25. (Kor.) Iz vojnega poročevalskega stana se poroča: Poročilo Cadorne 23. januarja.

Na pobočjih Nozzola v Judikarijah in severno Mori v Val Lagarini so bili približevalni poizkusi sovražnih oddelkov k našim postojankam odbiti s protinapadom. Sovražna artiljerija in en letalec sta bombardirala Borgo v Suganski dolini. Zato je obstreljevala naša artiljerija kolodvor v Caldonazzo in ga poškodovala. Oddelki naše pehote so se približali zakopom na Lagazuju (oddelek Falzarego) in Monte Pianu (gornja dolina Rienza), kjer so metali bombe in iste razrušili. Kot povračilo za napad na Dogno je izstrelila ena naših baterij par streliv na Trbiž. Gosta megla ob Soči je preprečila artiljerijsko delovanje. Slabejši sovražni napad v odseku Svete Marije je bil odbit.

Naknadni nabori v Italiji.

RIM, 25. (Kor.) Naknadni nabori za ne-sposobnim spoznane letnikov 1886—1891 se bodo vršili šele med 8. marcem in 22. aprilom.

Sonnino pri kralju.

RIM, 25. (Kor.) Minister za vnane zadeve Sonnino je imel s kraljem enourno konferenco.

Italijansko vojno posojilo.

RIM, 25. (Kor.) Termin za podpisovanje italijanskega vojnega posojila je bil podaljšan do 1. marca.

Balkansko bojišče.

DUNAJ, 26. (Kor.) Uradno se objavlja: 26. januarja 1916, opoldne.

Dogovori glede izročitve orožja črnogorske armade so bili včeraj ob 6 zvečer podpisani od pooblaščenecv črnogorske vlade. Razoroževanje se nadaljuje brez težkoč in je bilo razširjeno tudi na okraja Kolašin in Andrijevica.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

BERLIN, 26. (Kor.) Veliki glavni stan, 26. januarja 1916.

Nobenih posebnih dogodkov.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Vtis zavzetja Skadra v Italiji.

LUGANO, 25. (Kor.) Italijanski časopisi so še včeraj objubovali čudovit, morda večtedenski črnogorsko — srbski odpor na Tarabošu in v Skadru. Tem hujske je učinkovala iz Aten datirana vest Agenzie Stefani o zasedenju Skadra po avstrijskih četah, posebno ker se Italijani še niso pomirili po zasedenju Bara in Ulčinja, kjer so naloženi veliki italijanski kapitali. Sedaj opuščajo listi vse kombinacije, kakor so jih pričbovali v zadnjih dneh z ozirrom na poročila črnogorskega generalnega konzulata, in priznavajo, da so bila avstrijska poročila o kapitulaciji Črnogore in razoroževanju resnična.

Črnogorski ministrski predsednik v avdicijci pri italijanskem kralju.

RIM, 25. (Kor.) Črnogorski ministrski predsednik Mijušković je bil sprejet od

italijanskega kralja. Mijušković je isto-tako odpotoval dalje v Lyon.

Črnogorska stvar.

Lažniva poročila naših sovražnikov o položaju v Črnigori — tako piše vojaški sotrudnik graške „Tagespost“ — so prehiteli dogodki sami. Istočasno s pariško vestjo, da bodo Črnogorci pod generalom Martinovićem branili Skadar za vsako ceno, je prisnelo poročilo našega generalnega štaba, da se je mesto izpraznilo brez boja in da se je v mestu nahajala sploh samo srbska posadka. Slučaj je hotel, da so zadnji dnevi prinesli celo vrsto sijajnih dogodkov za lažnivost uradnega poročevanja naših nasprotnikov. To si hočemo zapomniti za vso bodočnost in se spominjati stvari, ki bi poročila sovražnih generalnih štabov zopet hotela kečaj z vestmi o domnevnih posebnih uspehih vplivati na razpoloženje pri nas in nevtralizirati.

Prodiranje naših čet v Črnigori traja dalje. V malo dneh bo naibž vsa dežela zasedena, tako da se zdri popolna odložitve orožja tega nasprotnika le še vprašanje nekaterih dni.

Tako poročilo iz najzanesljivejšega vira in da to poročilo tudi odgovarja resnici, kaže naslednja vest, došla iz Zeneve, ki pravi: Iz Pariza prihajajo vesti, da je Italija obvestila francosko vlado, da se morajo italijanske čete „odpotegniti iz Albanije, ker Italija ne more poslati nadaljnjih ojačenj v Albanijo in so dosedaj tamkaj izkrcane čete preslabe, da bi se z uspehom moge upirati avstro-ogorskemu prodiranju. Pariška vlada je zaradi tega zelo vznemoljena. Kot nadaljno posledico tega ukrepa latilje vidi izpraznjenje Soluna, s čimer bi se končno izjalovilo vse ententno balkansko podjetje.

Zanimivo v primeri z vestmi o položaju v Črnigori, kakor so strašile po časopisu zadnje dni in kakor jih nekaj navajamo spodaj, je tudi naslednje poročilo pariškega „Journala“, ki ga je prejel od svojega petrogriškega dopisnika. Ta dopisnik namreč poroča o izjavi črnogorskega polkovnika Lapovca o razmerah v Črnigori, in je polkovnik Lapovac izjavil, da nikakor ni res, da bi štela črnogorska armada 35.000 mož, da je 3000 Srbov pomagalo braniti Lovčen in da so Francozi dali številno težko artiljerijo. Nasprotno: Lovčen je branilo samo 5800 Črnogorcev. Stali so tamkaj samo štirje stari 12palčni topovi, ki so bili kupljeni v Italiji, in šest starih ruskih topov brez municije. Črnogora ni dobivala nikakršne podpore, niti z morske strani. Polovica civilnega prebivalstva je pomrlo lakote.

Polkovnik Lapovac je pripovedoval dalje, da je armada imela 23 poljskih topov, toda samo 38 krogelj za vsak top. Naše puške so bile obrabljene. Imeli smo tudi samo po 130 patron za vsako puško. Naše moštvo je bilo brez obutve, brez obleke in brez hrane. Tudi ni res, da bi bil Esad paša napovedal vojno Avstro-Ogrski. Albanci so naši sovražniki. Od 70.000 mož, ki jih je štela črnogorska armada ob začetku vojne, je danes ostalo le še 15.000 stradalajočih nesrečnikov, ki se bore v razmerju 1 : 20. Potemtakem ni sramotno, če se je vdalo teh 10.000 do 15.000 nesrečnikov.

Kako čudno se čujejo po vsem tem naslednje vesti:

Čuriški „Tagesanzeiger“ piše: Prve vesti o kapitulaciji Črnogore so povzročile v Italiji, Angliji in Francoski po vseh vesteh, ki so na razpolago, katastrofalno razpoloženje, tako da se je četvero-zaveza odločila za nasilen korak, namreč za ponovno vplivanje na kralja Nikolo in razglasitev zopetnega vstopa Črnogore v vrsto bojujočih. To dokazuje že zaplemba vsesкупnega pariškega časopisja, ki je objavilo vest o kapitulaciji. V ententnih državah naj bi se resnica o porazu Črnogore zatajevala do zadnjega.

„Münchener Post“ pa je doznala s posebne strani: Kralj Nikolo je na izrecno pismeno zahtevo Italije ponudil vdajo in poseben mir. Nato sta francoski veleposlanik Barrère in angleški veleposlanik Rennell Rodd z najkrepkejšimi izrazi in grožnjami zahtevala v Rimu opoziv črnogorske mirovne ponudbe. Tedaj so sklenili kraljeva dvojica, Sonnino, Salandra, Zuppelli in Corsi, da pozovejo kralja Nikolo, naj prelomi besedo. Kralj Viktor Emanuel je imel nato tajen sestanek s princem Mirkom, pri čemer so bile pozvane kraljica Milena in hčeri, naj gredo na Francosko, da ne kompromitirajo Italijo. V tem je dospela brzjoavka črnogorskega generalnega konzula v Parizu, da ententa zahteva nadaljevanje boja. Izpočetka se je kralj Nikolo obotavljal in odšel v Podgorico, da bi se tam po lastnih četah dal prisiliti, da bi prelomil besedo. Tam ga je dohitela vest iz Rima, ki je predlagala novo rešitev. Kralj Nikolo in princ Peter naj bi odpotovala v Lyon in princ Mirko naj bi nadaljeval vojno.

Berolinski „Lokalanzeiger“ pa piše: Črnogorska vlada smatra za važno, da okrivlja na Francosko pobeglega kralja Nikolo nepoštenega dejanja, obenem pa

to malo sleparstvo opravičuje z militarnico potrebo. Pogajanja za premirje, ki se niso, kakor vedno zopet poudarja ententno časopisje, pričela na zahtevo Avstrije, temveč je zanje dala inicijativo črnogorska vlada, naj bi bila po izjavi črnogorskega ministrskega predsednika samo navidezna pogajanja, in ko jih je pričela, je baje Črnogora že imela namen, da bi ne držala dogovorov, ki bi se sklenili. Hotelo da se je le dobiti časa, da bi se črnogorska armada in del srbske armade, ki je pobegnil v Podgorico in Skader, rešila na albansko ozemlje. Da ta fino zamišljena vojna zvijača ne more ničesar izpreminjati na militarnem izidu avstrijske vojne, dokazuje včerajšnje poročilo generalnega štaba našega zaveznika. Bar in Ulčinj, edini mesti, preko katerih se more Črnogora občeovati z inozemstvom, ste v avstrijski posesti in pogajanja o odložitvi orožja so zaključena. Zdi se torej vendar, da pogajanja niso zadrževala avstrijskega prodiranja in da je bila komedija, za katero so mislili na Cetinji, da bi bilo dobro, ko bi jo igrali, brez koristi.

Končno naj k vsemu temu zabeležimo še vest, da je črnogorski kralj Nikolo 24. 1. — že dospel v Lyon in z njim prestolonaslednik Danilo, princ Peter in princezinja Milica. Pred hotelom „Robal“ v Lyonu, kjer se je nastanil črnogorski dvor, stoje častne straže. Videti je tudi veliko črnogorskih in srbskih zastav. Kraljica je sprejela francoskega ministra Cochina.

Rusko bojišče.

DUNAJ, 26. (Kor.) Uradno se objavlja: 26. januarja 1916, opoldne.

Nič novega.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

BERLIN, 26. (Kor.) Veliki glavni stan, 26. januarja 1916.

Nobenih posebnih dogodkov.

Vrhovno armadno vodstvo.

Življenje v pragozdovih Polesja.

Boji z ruskimi četami.

Iz vojnega poročevalskega stana se javlja: Ko je prišel general Ivanov veliko zimsko ofenzivo, se je zdelo, da se bo razširila enakomerno proti severnemu krilu in središču, kakor tudi proti južnemu krilu naše volinjsko — vzhodnogiške fronte. Toda kmalu se je izkazalo skrajno južno krilo kot torišče strateškega napada, dočim so se operacije na ostalih delih fronte razvili samo v neprestano vznemirjevanje in utrjevanje naših ljudi. Enoten nastop večjega obsega je na severnem krilu vsled slabega terena, ki obstoji iz močvirij in pragozdov, nemogoč, pač pa je to ozemlje zelo pripravno za tehniško gerilja — vojno, ki se je sovražnik tudi stalno poslužuje. Teh akcij se ne udeležujejo samo regularne čete in kozaške patrulje, ampak tudi razne četaške organizacije, ki so v ozkih stikih s rumečkim prebivalstvom. Z vednostjo in podporo ruskih vojaških oblasti so četaši, med katerimi se nahaja mnogo gozdarjev, lovskih čuvajev in najboljših poznavalcev ozemlja, razprideli celo omrežje volunsvstva in izdaje nad ozemlje južnega Polesja in Styra. Priplazijo se skozi močvirja in pragozde po stezah, ki so znane le njim, obidejo naše postojanke in napadajo za fronto kakor pravi razbojnik: posamezne trenske kolone in manjše oddelke in poveljstva, ki so nastanijena v pristavah. Istotako nepričakovano, kakor so četaši prišli, tudi zopet izginejo v močvirjih, da se pripravijo nato v svojih živili dobro založenih skrivališčih, za nadaljne roparske pohode. Teh četašev sploh ni mogoče zatrei in iztrebiti. O kakem resnem ogroževanju naše postojanke v Polesju po četaških seveda ni govora, kakor tudi obstoja naših vojakov v neskončnih močvirjih Polesja ni tako brezupna, kakor jo slikajo razne fantazije svojcev. Ker je lesa več kakor dovolj, so si nemški in avstrijski vojaki Linsingene armade napravili iz gozdov za fronto krasna lesena nastanišča, dočim so zgradili za oficirje lesene vile, ki so celo arhitektonično zelo vabljive. Vrata in okna se rekvirirajo po zapuščenih vaseh. Pohištvo obstoja iz postelje, mize in stolov in je napravljeno iz brezovega lesa. Med nastanišči in prednimi strelskimi jarki se nahajajo čisto močvirja, ki jih je treba prekoračiti po lesenih brvoh. Kjer je potrebno, so tudi strelski jarki proti mokroti zavarovani z lesom. Večinoma pa je prednja obrambna črta nad zemljo. Napravljen je le močen prsten nasip, ki je obdan znotraj z okopi iz drevesnih debel. Pred nasipom se nahaja nekaj varnostni jarek, ki je našpikan z bodičastimi koli in obdan v gotovi razdalji z žičnim omrežjem. Predteren obšipajo z ognjem ob krilih postavljene strojne puške in zadaj se nahajajo topovi. Z direktnim naskokom tega močnega obrambnega pasu ni mogoče zavzeti, kakor dokazujejo na tedne trajajoči boji, pač pa omogočujejo sedaj zamrzjena močvirja in vodovja sovražnim lovskim povelj-

stvom in četašem, da se splazijo za našo fronto, kjer izvršujejo potem zavratne napade na naše vojake, včasih oblečeni v obleke tamkajšnjih domačinov, ali pa celo v avstrijskih in nemških uniformah. Praktično je posledica nastopanja ruskih četašev le ta, da je pozornost naših poljskih straž in poizvedovalnih patrulj sedaj še večja.

Z zapadnega bojišča.

BERLIN, 26. (Kor.) Veliki glavni stan, 26. januarja 1916.

Francozi so poskušali z večjim številom protinapadov zopet osvojiti izgubljene jarko vzhodno Neuville. Bili so vedno odbiti večkrat v bojih mož proti možu. Francoske razstrelbe v Argonih so zasule na neki majhni progi naš jarek pri višini 285. Severovzhodno La Chalade smo zasedli eno rupe, potem ko smo izjalovili napad sovražnika. Povodna letala so napadla vojaške naprave sovražnika pri Lapanne, naša armadna letala pa železniške naprave pri Loo (južno Dixmuidna) in v Bethune.

Vrhovno armadno vodstvo.

Potopljeni parniki.

LONDON, 25. (Kor.) Angleški parnik „Norseman“ (9.000 ton) je bil potopljen. (Najbrže gre za parnik „Norseman“ ki je v Lloydovem registru zaznamovan z 10.750 tonami.)

Ponesrečeni angleški podvodnik ob nizozemskem obrežju.

HAAG, 25. (Kor.) Mornariški depart-maj javlja, da je dne 19. januarja angleški podvodnik „H 6“ vsled konstrukcijske napake zavozil v Friesche Gat, 2½ milje znotraj nizozemskega teritorialnega vodovja, na suho. Vsi poizkusi nizozemske mornarice, da bi se rešilo ladjo, so bili brezuspešni. Nizozemska vlada je sklenila, da internira posadko, ki se je rešila na nizozemsko obrežje, v slučaju, če se posreči rešiti podvodnik, tudi istega.

Angleška spodnja zbornica.

LONDON, 25. (Kor.) Trgovinski minister Runciman je izjavil na tozadevno vprašanje, da je promet angleških ladij med nevtralnimi pristanišči kolikor mogoče omejen, absolutna prepoved pa ni v narodnem interesu. Državni podtajnik Tennant je izjavil, da se med prostovoljno prigrisavšimi se rekruti in na podlagi zakona o vojaški obveznosti vpoklicanimi ne bo delalo nobene razlike. Tekom debate o vojaški služnostni obveznosti je bil vložen predlog, da naj se podkrepijo garancije proti zlorabi zakona v industrijalne namene. Vlada je govorila proti predlogu. Bonar Law je izjavjal, da vojni urad nima nobene oblasti nad ljudmi, dokler niso vpoklicani; potem so pod vojaškim pravom, dočim poprej ni mogoče postopati z njimi kakor z vojniki.

Francoska zbornica.

PARIZ, 25. (Kor.) Zbornica je spozumno z vlado izročila tiskovno predlogo s 394 proti 138 glasovom posebni komisiji.

Nota Amerike Angliji.

NEWYORK, 25. (Kor.) Iz Washingtona se poroča: Združene države so po ameriški poslaniku v Londonu izročile angleški vladi noto, v kateri Amerika protestira proti vsakemu izvajanju zakona glede trgovine s sovražniki, po katerem bi bila ameriška trgovina prizadeta. WASHINGTON, 25. (Kor.) Nota ameriške vlade Veliki Britaniji glede zakona o trgovini s sovražniki ni nikak protest, ampak le zavetje stališča proti izvajanju zakona, ki bi, kakor meni ameriška vlada, zamogel motiti ameriško trgovino.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 25. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča: Fronta v Iraku: Sovražnik, ki je imel pri Felahie ogromne izgube, ni izvršil več nobenega novega napada. Pri Kutelamari od časa do časa topovski boji. V noči 18. t. m. smo z uspehom presenetili eno sovražno taborišče zapadno Korne. Sovražnik je imel mnogo mrtvih in je izgubil tudi množico živali. V tem ozemlju je povsod zapadel sneg, ki mu je sledil hud mraz. — Kavkaška fronta: Razven brezpomembnih prask na desnem krilu, na severu reke Murad, ni poročati nič važnega. — Na ostalih frontah je položaj neizpremenjen.

CARIGRAD, 25. (Kor.) Agence tel. Milli javlja: Naše čete na fronti v Iraku opazujejo z veseljem, kako se Angleži zamnam trudijo, da bi osvobodili Kutelamaro. Kakor je imela njihova neprevidnost pri prodiranju iz Selma Baka nesrečne posledice, tako se bodo sedaj tudi njihovi poizkusi, da bi prišli na pomoč Kutelamari, končali še bolj žalostno. Angleži bodo zelo kmalu na lastno nesrečo izvedeli, zakaj se obotavljamo z zavzetjem Kutelamare.

Rauf bej načelnik turškega mornariškega generalnega štaba.

CARIGRAD, 25. (Kor.) Bivši poveljnik križarke „Hamidie“, fregatni kapitan

Rauf bej, je bil imenovan za načelnika mornariškega generalnega štaba na mesto Vasuf beja, ki je bil imenovan za podtajnika v mornariškem ministrtvu.

Vojaška moč Turčije.

»Politische Korrespondenz« priobčuje naslednje, iz Carigrada došlo poročilo:

Iz ruskih poročil, ki so prišla v roke Turkom, je bilo razvidno, da rusko armadno vodstvo pri bojih na kavkaški fronti zasleduje smoter, da bi v kolikor le mogoče obsežni meri zaposlovalo turško obrambno silo na tej črti, da bi tako povzročilo potrebo, da bi turško armadno vodstvo zmanjšalo svoje moči na mezo-potamski in egiptovski fronti ter jih vrglo na kavkaško fronto. Na merodajnem mestu v Carigradu izjavljajo, da so ta ruska prizadevanja popolnoma brezuspešna. Ruski naklepi pač kažejo, da imajo v Petrogradu napačne pojme o številni moči turške armade in njeni bojni sposobnosti.

Turčija razpolaga sedaj z obrambno silo poltretjega milijona dobro izvežbanih in izborno opremljenih vojakov.

Rusko mnenje, da bi bilo mogoče z ojačenjem bojev na kavkaški fronti prisiliti, da bi oslabilo svoje bojne sile na drugih bojiščih, je popolnoma napačno. Razdelba turške armade je tako dobro premišljena in tako skrbno izvedena, da ni nobenega povičja, da bi se mislilo na kako premeščanje čet iz Iraka ali z egiptovske fronte v Kavkaz.

Iz vzhodne Afrike.

LONDON, 24. (Kor.) Parlamentarni državni podtajnik Tennant je poročal v spodnji zbornici o raznih manjših operacijah v vzhodni Afriki in rekel: Dne 21. t. m. so zasedle naše čete Longido v nemški vzhodni Afriki, ne da bi zadele na resnejši odpor, čeprav so nalive ovirali prodiranje. (Prip. Wolffovega urada: Tu gre za goro Longido, ki leži v pustah severozapadno Kilimandžara ob meji, in kjer so bili že ponovno boji. Kake naselbine se tamkaj ne nahajajo.)

Ogrska zbornica.

BUDIMPEŠTA, 25. (Kor.) Predsednik je na željo več poslancev raznih strank predlagal, da naj poslanci od 1. februarja dalje prostovoljno odstopijo od častnega honorarja po 100 K v podpiranje akcije za zopetno zgraditev od Rusov porušeni vasi v Karpatih. (Odobranje.) Nato se je nadaljevala generalna debata o talnih plinih, ki je bila po daljšem govoru finančnega ministra prekinjena in se bo nadaljevala jutri. Za jutrišnji interpelacijski dan je bilo naznanjenih 13 interpelacij.

Razmerje med Ogrsko in Hrvaško.

BUDIMPEŠTA, 26. (Kor.) Poslanec Rakovszky je v poslanski zbornici interpeliral v zadevi separatističnih pojavov, ki jih je opazil na Hrvaškem, pri čemer je pokazoval na otvoritveni govor saborskega podpredsednika Magdiča 14. junija 1915. in na pozdravno brzjoavko sabora Njegovemu Veličanstvu. Interpelant vprašuje ministrskega predsednika, zakaj ban ni protestiral proti temu, državno skupnost ogrožujočim izjavam. Ako bi bil ministrski predsednik močan, bi bil zavzel stališče proti temu. Toda zd se, da njegova zvezda pada. Grof Tisza je odgovoril, da bi ga padanje njegove oblasti ne zadrževalo, da bi izpolnil svojo dolnost. Kvečjemu bi padel in on da se ni nikoli odtegoval temu, da bi nosil posledice svojega nastopanja. Kar se tiče interpelacije, bi bilo odveč, da bi izjavljal, da ne soglašajo z vsebino dotične izjave saborskega predsednika. Izjavo je nekaj dni nato desavuirala saborska večina. Kompetentni činitelji sedanjega sabora se resno prizadevajo, da uredijo naše razmerje na podlagi zakonskega člena 30. iz leta 1868. Nadaljne odredbe so tedaj nepotrebne. Ministrski predsednik je popolnoma edin z 1. nom. Ban zastopa v hrvaških vprašanjih iste politične cilje kakor ministrski predsednik, in scier dosledno in zanesljivo. Ministrski predsednik polaga naj večjo važnost na dobre odnose med Ogrsko in Hrvaško in na to, da bo-sta velike naloge, ki nas čakajo, obdava bratska naroda reševala skupno, in sicer na podlagi obstoječe državnopravne zveze in državne enotnosti; kajti kakor sicer tudi ceni dobre odnose s Hrvaško, pa bi tudi njim ne žrtvoval sedanje državno-pravne zveze. Smatra pa za svojo dol-

žnost, da stori vse, da se po nikakih incidentih ne moti složno delovanje bratskih narodov.

Rojstni dan nemškega cesarja.

PRAGA, 26. (Kor.) Povodom jutrišnjega rojstnega dne nemškega cesarja bo mesto v zastavah. Splošno razobešanje zastav je že pričelo.

Gornjeavstrijski namestnik — poklican v notranje ministrstvo.

DUNAJ, 26. (Kor.) Cesar je potrdil provizorično uporabo gornjeavstrijskega namestnika barona Handla v ministrstvu notranjih zadev. Handl bo prevzel vodstvo zakonodajne sekcije ter bo tako poklican, da bo sedeloval pri pripravi zakonodajne akcije na raznih poljih, ki so postale potrebne vsled vojnih dogodkov, in za potrebne reforme v državni upravi. Tekom odsotnosti namestnika iz Linca bo vodil namestništvene posle namestništveni podpredsednik grof Schaffgotsch.

Grški naučni minister umrl.

ATENE, 25. (Kor.) Agence Havas javlja: Grški naučni minister Theotokis je umrl. Pokopan bo na državne stroške.

Iz Švedske.

STOCKHOLM, 25. (Kor.) Listi izražajo svoje zadovoljstvo s govorom ministrskega predsednika glede nevtralnostne politike vlade sporazumno s strankami, kar kaže, da želi Švedska le odkritosrčno nevtralnost.

Položaj.

Ta Labriola je kot Italijan, ki je bil navdušen za vojno, gotovo klasična priča. Nič čudnega torej, ako sedaj albansko podjetje italijansko vlado teži v želodcu.

nosijo s »čistim srcem« težko odgovornost, za to vojno ter da nikdar ne odstopijo iz bojne pred to odgovornostjo: »Vemo, — je vzklikal — da bo boj dolg, težak in trd. Toda narod z radostjo doprinaša vse žrtve. Vztrajali bomo do zmage!« Istočasno je imel Gabriele d'Annunzio — ta petriliček na vseh sedanjih italijanskih juha — v mestnem gledališču v Milanu govor v tistem znanem frazerskem stilu. Zato tudi radi verjamemo, da ga je milansko »velikomestno elegantno občinstvo« proslavljalo in ga zopet in zopet klicalo na pozorišče. Ta prorok, ki ima vedno smolo, da vse prihaja drugače, nego prorokuje on, je prorokoval v Milanu, v soglasju s Salandro, da bo vojna trajala tako dolgo, dokler ne boste Adifa in Soča tekli — v hrib. Kaj je hotel reči s tem, ne vemo. Vsekakor pa je bil v ulogi mamice, ki pripoveduje otročjem grozomorne — pravljice. Deklamiral je tudi — moj Bog, njegova pesniška slava mora tudi priti na svoj način — nekoliko svojih »vojnih molitev«. Koristilo sicer ne bo italijanski vojski — škodilo pa tudi ne.

Toda: kak kontrast je med tem velikobesedičenjem in sliko, ki jo je razvil reformistični poslanec Labriola — ki je, nota bene, sam navdušen pomagati Salandre — v nekem neapeljskem listu. Slika o razmerah v Italiji je obupna. Letina se je izjalovila, položaj ljudstva na deželi je neznosen. Po mestih je sicer dela pri obratih, ki dobavljajo za vojsko, ali mezde se niso povišale, dočim so se cene vseh potrebščin podvojile. Brezposelnost narašča grozeče. Posebno hudo je v južni Italiji. Temu se pridružujejo še oduševske cene za žito in premog, ki ljudstvo strahno razjarjajo proti Angliji. Javno mnenje Italije ne dovoljuje, da bi bila vojna sredstvo, da bogatijo Angleži in Francozi. Položaj je enostavno nevdržljiv.

Ta Labriola je kot Italijan, ki je bil navdušen za vojno, gotovo klasična priča. Nič čudnega torej, ako sedaj albansko podjetje italijansko vlado teži v želodcu.

Carp o politiki Romunske.

Poročali smo že brzojavno, da je v nedeljo prispel na Dunaj bivši romunski ministrski predsednik Peter Carp, ki je znan kot odkrit prijatelj Avstrije in Nemčije in je to tudi jasno pokazal pred kratkim v zadnji romunski zbornici. S Carpom je govoril neki sodružnik dunajske »Neue Freie Presse« in ob tej priliki je povdarjal Carp, da prihaja na Dunaj le kot zasebnik, da se hoče tu le nekoliko odpočiti in s svojo soprogo preživeti nekaj dni pri svojem sinu, ki je pri romunskem poslanstvu na Dunaju. V nadaljnjem razgovoru se je Carp doteknil tudi politike Romunske in je dejal:

»Da bi Romunska aktivno posegla v vojno v prid ententi, se misem nikdar bal resno, toda že dejstvo, da naj bi ostala nevtralna, se mi je zdelo nesreča za deželo. Če se že prej ni bilo resno bati, da bi se Romunska vojevala proti centralnim vladam, se je danes tega bati še veliko manj kot pa kdaj. Kar se ni storilo pri nas, ko so stali Rusi pri Duklanskem prelazu, je danes, po ruskih porazih, popolnoma izključeno.

Obžalujem pa zelo, da se na Romunskem kažejo tako malo sposobni za odločitve. To je, kar moram očitati marsikateremu naših državnikov. Če se misli, da se sme odlašati akcija, ki jo smatram slej ko prej za velevolnost za našo deželo, bi se moglo dogoditi tudi, da pridejo prepozno z dejanjem. Tako dalekoviden ni nihče, da bi za dolgo mogel predvidevati, kdaj se zopet ponudi ugodna prilika. Položaj Romunske po vojni ne bo ugoden, če ne bo še pravočasno operirala s centralnimi vladami.

Upam, da se zveznim državam posreči kmalu, da, kakor se mi zdi — gospod Carp se je posmehljiva — odpravijo one nekoliko nepovabljene goste iz Grške. Tudi v Albaniji napreduje akcija, toda to še ne pomenja miru. Mir šele pride, ko se začne sunek sovražnika v srce. Takšen sunek bi bil morda uspešen napad na Egipt.

Naloga prihodnosti bo, da se ustvari blok zvezanih držav, ki bo segal od Stockholma do Bagdada. Želim, da bi šla ta pot tudi preko Romunske in ne samo preko Bolgarske.

Pogovor se je nato zasukal na preskrbovanje srednje Evrope z žitom po Romunski. O tej stvari je dejal Carp:

»Od predzadnje žetve sem ste centralni vlasti nakupili že dvajsetisoč vagonov. To se sedaj izvaža. Če ste pa centralni vlasti kupili petdesetisoč, Angleška pa osemdesetisoč vagonov zadnje žetve, ni v resnici tudi realiziran niti eden niti drugi kup. Vsekakor se bo kup s strani centralnih vlasti mogel uresničiti. Saj se je sestavila v Bukarešti komisija, ki je poverjena nakupovanju na Romunskem in prodaja v inozemstvo. Če je Angleška kupila osemdesetisoč vagonov, je težko umljivo, po kateri poti naj se to žito odpravi iz dežele. Če je pa tendenca Angleške, da po kupi preostanek žetve, samo da ga vzame centralnimi vladami, pa ni umljivo zakaj se Angleška zadovoljuje samo s tako kvo-

to, ko je štiristotisoč vagonov na razpolago na Romunskem.

Carp je prepričan, da ni mogoče sestradati centralni vlasti in da tudi na Romunskem nihče več ne veruje v teorijo sestradanja.

Glede Italijanov je dejal Carp, da so se borili pogumneje, kot pa se je pričakovalo, da pa je bil uspeh doslej zelo klavrn za Italijo. Kot edini opravičevalni vzrok, da je Italija odpadla od trozveze, je Carp smehljaje navedel italijanski značaj.

List pripominja, da bo bivši romunski ministrski predsednik, vkljub temu, da nima nikakršne misije na Dunaju, govoril z nekaterimi našimi državniki, med katerimi ima marsikatega starega znanca.

O Cetinju in Črnigori.

(Zvršetak.)

Vladika Peter I. je umrl dne 18. oktobra 1830 in sledil mu je Peter II., ki je uvel red in varnost v Črnigori. Peter II. se je bavil s književnostjo. Leta 1857. je sledil Petru Danilo II. Danilo ni hotel sprejeti svečeniške časti in postati vladika, marveč se je v letu 1855. celo oženil. Naš vladar je bil prvi, ki mu je priznal dedno kneževsko vlast.

In tako je bil Danilo prvi posvetni vladar v Črnigori. V letu 1853. se je Porta odločila, da si pokori Črnogoro, ali, ke. je Avstrija posredovala, se je mogel Danilo posvetiti mirnemu delu. Pod njim je izšel (1855.) prvi državljanski zakonik za Črnogoro. Leta 1858. se je Danilo bil s Turki pri Grahovu in je tedaj nekoliko razširil meje svoje dežele. Tedaj je imela Črnagora 4300 kvadratnih kilometrov.

Dne 12. avgusta 1860. je knez Danilo padel po črnogorski roki na obali v Kotoru, in ker ni imel sinu, mu je sledil nečak Nikola I., rojen dne 7. oktobra 1841. Nikola se je oženil v rani mladosti z Mileno, hčerjo velikega vojvode Petra Vukotića, rojeno dne 22. aprila 1847. Najstarejši sin jima je Danilo, rojen 1. julija 1871., potem sta Mirko in Peter. Od petera hčeri je bila Zorka, sedaj pokojna, oženjena s Petrom Karadjordjevićem, dve ste oženi v Rusiji, a Jelena je soproga sedanjega italijanskega kralja.

Kakor smo že rekli, je Črnagora začetkom XVIII. stoletja obsegala okoli 64.000 duš. Pozneje so se pripojile nahije reška in crniška s 395 kvad. kil. in 54.000 duš nad Skadrimskim jezerom, in potem štiri druge nahije, Brda (vzhodna Črnagora) z 2.580 kil. in 78.000 duš. Tako je leta 1876. imela vsa Črnagora okroglo 4.000 kvad. kil. s 196.000 prebivalcev. 1. junija 1876. je Črnagora hkratu s Srbijo začela vojno s Turčijo. Po posredovanju Rusije je prišlo med Turčijo in Črnogoro do pomirjenja. Konferenca vevlasti je v januarju 1877. zahtevala preveliko razširjenje mej za Črnogoro. Turčija ni hotela privoliti v to, pak je tako v juniju 1877. došlo do nove vojne. Turški vojskovodja Sulejman paša, ki je s svojo vojsko šel preko Mostara in ki so se mu pridružili Hercegovci, je udril v Črnogoro od severa. Ali, ker je morala Turčija z druge strani poslati vojsko proti Rusiji, akcija Sulejman paše ni uspela. Črnogorci so dne 8. septembra 1877. prisilili Nikšić, da se je udal, so zavzeli Spič in v letu 1878. mesto Bar. Na berlinskem kongresu je bila Črnigori priznana popolna neodvisnost in se je po prostoru podvojila (dobila je 5100 kvad. kilometrov.) Ker se prebivalci Plave in Gusinja niso hoteli podvreči Črnigori, je ta 1. 1878. zasedla Ulcinj.

Do balkanske vojne je imela Črnagora 10 nahij s 76 kapitanji, a po bukreškem miru je bila znatno razširjena. Črnagora je bila izprva absolutna kneževina, potem je (1516.) postala teokratska država (z bogovladjem), ki so jo vladali vladike ob guvernodurah. Leta 1852. se je knez Danilo proglasil dednim absolutnim knezom, a knez Nikola se je povodom petdesetletnice vladanja dne 9. avgusta 1910 dal proglasiti kraljem. Tudi ob tej priliki je bil avstrijski vladar med prvimi, ki je priznal Nikolo za kralja.

Tu treba naglasiti tudi važno dejstvo, da so neposredno po proglašenju ustave v Črnigori 1. 1905. prišli na sled zaroti, zasnovani v Beogradu, ki je šla za tem, da se črnogorska vladajoča hiša odpravi. Karadjordjevič so stremili po Črnigori in tako so jej zavidali proglasitev za kraljevino.

V balkanski vojni je Črnagora hotela zavzeti Skadar, vsled česar je prišlo do poznanih dogodkov v Skadru.

„Zavod sv. Nikolaja v Trstu“.

Leta 1894. 10. dne meseca majnika, je izšel v »Edinosti« članek, kateri je bil pisan v strogo narodnem in patrijotičnem duhu. Članek pozivlja slovensko občinstvo, posebno tržaške gospe, da naj se zavzamejo za službujoče slovenske mladenke ter naj prigodno cesarjeve 50letnice utesnove v Trstu zavetišče za brezposelne služkinje, češ, da z ustanovitvijo takega človekoljubnega društva najlepše počaste jubilej miroljubnega vladarja, kateri hoče, da se Njegova 50letnica praznuje brez hrupa in šuma.

Članek je noudarjal pomen in korist

takega društva, ter je tudi orisal pravila, predlagal, naj se društvo, ali zavetišče imenuje: Zavod sv. Nikolaja, in je poudarjal veliki pomen takega društva za slovensko stvar v Trstu.

V Trst došle mladenke so prepuščene same sebi ter so v nevarnosti, da duševno in narodno propadejo. V Trst došla mladenka je izpostavljena vsem nevarnostim, katere nudi veliko svetovno mesto, kakor je Trst. Članek je poudarjal, da se s takim zavetiščem reši slovenska ženska mladina narodne in moralne smrti, da se nam ne potopi v italijanskem valovju, kakor se je to dogajalo stoletja. Le z jako redkimi izjemami se nam je odtujilo vsako slovensko dekle. Prišlo se je sramovati svojega slovenskega pokolenja, svojega lepega slovenskega jezika. Ko se je poročila, bodisi tudi s slovenskim mladeničem, je potujčila polagoma tudi njega, svojo dečo je pa vzgajala v popolnoma italijanskem duhu. Da je bilo potujčenje popolno, je pomagala še italijanska šola. Tako potujčena mati s svojo družino je prava nesreča za slovenski narod in državo samo,

Leta 1898. se je ustanovilo zavetišče ter je skromno in tiho pričelo delovati. Žrtve so bile ogromne, ker ni bilo kapitala, ali njegovo delovanje za blagor ženske mladine in v korist narodu in državi pa je bilo neprecenljivo vrednosti. Že 18. leto dalje Zavod ter je sprejel v svoje okrilje tisoče in tisoče slovenskih deklet. Deca bivše zavedne gojenke Zavoda sv. Nikolaja je najboljši jez, ob katerega so zastoj butali italijanski valovi. Ta skromna in preprosta Slovenka je izročila svojo dečo naši dični družbi sv. Cirila in Metoda, katero je popolnila njeno za narod in državo zapričeto delo. Tej skromni ženi gre zasluga, da pohaja tisoče in tisoče slovenskih otrok v naše zavode, ter so gojenci te Ciril - Metodeve šole in sinovi skromne slovenske služkinje najhrajnejši branitelji naše domovine proti naše zemlje lačnemu sovražniku — Lahu. Ta skromni in tako malo čislani zavod je ena najboljših trdnjav ker rešuje bodočo mater, katere nam v zahvalo izroča svoje dete, svoj največji zaklad, da se jej ne potuji. Torej nam stotero povrne, kar storimo zanjo, ako po možnosti podpiramo zavetišče Zavoda sv. Nikolaja.

Časi so žalostni, resni, dohodki pičli, skromni. Naši sinovi branijo lepo našo domovino, pred lakomnim Lahom, kateri se je hotel polastiti lepega Trsta, središča slovenske domovine. Ukrasti nam je hotel krasno Adrijo. Uničiti nam hoče vse naše narodne naprave. Žrtve so ogromne in tako trpi tudi zavetišče Zavod sv. Nikolaja. Viri usihajo danzadnem. Troški so ogromni. V Zavodu so mladenke, katere nimajo doma, ne vedo za svoje, nimajo službe — ali jesti je treba. Strehu jim nudi zavod, ali hrane, potrebne hrane jim ne more nuditi, ker jim ne more nuditi, ker so dohodki prenehali popolnoma.

Denarni zavodi, slavna županstva, vsi Vi, ki morete, dajte, pomagajte revnim mladenkam! Hvaležne Vam bodo iz dna duše!

Kremenova.

Razglas.

V svrhu odmerjenja dohodnine, nadalje davka na plače pri prejemkih nad 6400 K in rentnega davka za leto 1916 se na podlagi § 202. oziroma § 138. postavbe z dne 25. oktobra 1896, drž. zak. št. 220, pozivljajo one osebe, katere so po § 153. citirane postavbe v obliki novele z dne 23. januarja 1914, drž. zak. št. 13, oziroma po § 124. na Primorskem dohodnini ali rentnemu davku podvržene, da vložijo pisemne napovedi pri pristojni c. kr. davčni administraciji, oziroma pri c. kr. okrajnem glavarstvu (oziroma pri onem c. kr. davčnem uradu, kateri se ne nahaja na sedežu kakega okrajnega glavarstva) do 29. februarja 1916 ali pa da jih dajo na zapisnik.

Ako kak davkoobvezanec napovedi pravočasno ne vložijo, se zamore odmerjenje v smislu § 54. odredbe z dne 30. novembra 1915 drž. zak. št. 358, izvršiti uradnim potom.

Istočasno se opozarja službodajalci, ki izplačujejo plače, navedene v § 167. zakona o osebnih davkih v letnem znesku nad 1600 kron, da vložijo predpisane prijave službenih prejemkov do 29. februarja 1. 1916. pri pristojni davčni oblasti.

Kazenske določbe za slučaje neresničnosti in opuščeni napovedi in prijave služ-

benih prejemkov se nahajajo v §§ 239, 244, postavbe glede dohodnine.

Ljubljana, dne 24. januarja 1916.
C. kr. primorsko finančno ravateljstvo:
Dr. Olivier baron pl. Kober,
c. kr. podpredsednik finančnega deželnega ravateljstva in finančni ravatelj.

Domate vesti.

Redna odborova seja ženske C. M. podružnice bo danes dne 27. I. ob 4^{1/2} pop. v prostorih „Glasbene Matice“ ul. Giorgio Galatti 20.

Nevročljive poštne pošiljke. Ces. kr. poštino in brzojavno ravateljstvo nam je poslalo seznam tistih priporočeni in navadnih poštne pošiljke, ki so bile v mesecu decembru 1915 v oddelku za nevročljive poštne pošiljke odprte in ki so jim odpošiljatelj neznani. Natančnejše v uradnem listu.

Prisrčne pozdrave pošiljajo čitateljem in dražestnim čitateljicam „Edinosti“ s prošnjo, da bi jih razveselili s par razglednic, ali — še bolje — z nekoliko prečitanih števil „Edinosti“. Bodite nam zdravi v ljubi, prelepi domovini! Zlatko Planinc, mob. Train-ersatztruppe N. Josip pl. Veigh Etlapp-pentrain - Arbeitspartie N. Dragolin Zabkar in Ernst Luckmann, postdetachment, vsi v Mostarju v Hercegovini.

Mestna zastavljavnica. Danes od 9. dop. do 3. pop. se bodo prodajali na dražbi nedragoceni predmeti serije 136., zastavljeni meseca avgusta 1914. na bele listke, in sicer od št. 13600 do št. 15300.

Darovi za okrepčevalnice ranjencev. (XXXVIII. izkaz.) Myrto P. Scaramanga K 100; Ruger Cecchetti K 20; novoletna zbirka v Piranu K 20312; Maurice (kabar-aret Maxim) K 50. Skupaj K 37312. Dolejšje izkazanih K 20.59052. Celotna svota K 20.96364.

Milo iz liličnega mleka Steckenpferd Bergmann & Co., Bešin na Labi, Tetschen
K 100; Ruger Cecchetti K 20; novoletna zbirka v Piranu K 20312; Maurice (kabar-aret Maxim) K 50. Skupaj K 37312. Dolejšje izkazanih K 20.59052. Celotna svota K 20.96364.

MALI OGLASI.

V knjigarni „pri beli Krogli“ vdobi je se najnovejši kriminalni roman: „Kako je slovenec oželi slovenca brata za 800.000 kron pri nakupu hiše“.

Naš trgovec gospod Ernest dobi jutri cel vlak mladih hrvaških preštev. Gospodinje hitro po njih!

Dva močna gospoda iz Gorenjih Ležeč sta tu, zanimajoče se, poizvedo natančneje v kavarni „Commercio“ ul. Caserna (za bankom).

Prodajo se mladi preštev. Ulica Commerciale 345, skladišče oglja.

Brinjeve jagode kupuje trdnica Ivan Kohn, Ung. Brod, Mahren (Moravsko).

400 hl belega in rmenega vipavca naravnega se takoj proda po zmeri ceni. Vprašati pri Batelj, Gorica, Stolna ulica št. 2. Kateri ima vzorce, ali pa pri Valič, Zid. Most Skrilje.

Klepar, begunec zdeluje in popravlja peči za pečenje kruha po K 550, ceni za štedilnike in peči, ter vsakovrstna kleparska dela po jako nizki ceni. Ker je begunec in pomoči potreben, se toplo priporoča v občinstvu Via Farneto 29.

Stanovanje (soba, sobica, kuhinja, vrta) blizu slov. otroškega vrta se odda po ceni. K. Lonja št. 298.

Umetni zobje z in brez željst, zlate krone in obročki

VILJEM TUSCHER konces. zobotehnik

TRST, ul. Caserna št. 13, II. n.

Ordinira od 9 zjutraj do 6 zvečer.

Dr. HORVATH

TRST, Via Carintia 39

Specialist za KOŽNE in SPOLNE BOLEZNI

ŠIBKOST in NERVOZNOST

za BOLEZNI v NOGAN in ZELEPIN.

Sprejema od 10 - 1 pop. in 4 - 7 zveče ob nedeljah od 10 - 11

NOVO POGREBNO PODJETJE - TRST

CORSO 47 (pri trgu della Legna) Telefon 10-02).

Prevoz mrličev v tu- in inozemstvo. Vrh vsakovrstne pogrebe z najnovejšo moderno upravo. Zaloga vseh mrtvaških predmetov. - Nočna inšpekcija v lastnih prostorih zaloge, ulica Tesa št. 31. Telefon 14-02.

Zastopstva s prodajo mrtvaških predmetov: Na Opčinah, v Nabrežini pri Orahu (Noghere) - Točna postrežba. Cene zmerne.

Podjetnik in upravitelj H. STIBIEL.

Schichtovo perilo — Vojno perilo

Cenejši in najboljši način pranja:

Zamoči perilo nekoliko ur ali preko noči s pralnim praškom „Ženska hvala“. Peri torej dalje kakor navadno. Samo malo mila — najboljšje Schichtovo milo znamka „Jelen“ — je še potrebno, da se dobi najlepše perilo.

Prihrani delo, čas, denar in milo.

Ominol je najboljšje sredstvo za čiščenje rok, v kuhinji in v hiši.

Schicht® pralni prašek
Ženska hvala
Dobiva se povsod!

Schicht® pralni prašek
Ženska hvala
Dobiva se povsod!

Salandra in njegovi pomagači se sicer še vedno bahatijo. Tako je imel n. pr. Salandra v Florenci govor, v katerem je patetično zatrljal, da on in tovariši lahko